

1. А цар Соломон покохав багато чужинних жінок: і дочку фараонову, моавітянок, аммонітянок, едомітянок, сидонянок, хіттіянок,

2. із тих народів, що про них Господь сказав був Ізраїлевим синам: Не ввійде те між них, і вони не ввійдуть між вас, бо вони справді нахилять ваші серця до своїх богів. До них прихилився Соломон коханням.

3. І було в нього жінок-княгинь сім сотень, а наложниць три сотні. І жінки його прихилили його серце.

4. І сталося на час Соломонової старости, жінки його прихилили його серце до інших богів; і серце його не було все з Господом, Богом, як серце його батька Давида.

5. І пішов Соломон за Астартою, богинею сидонською, та за Мілкомом, гидотою аммонітською.

6. І робив Соломон зле в очах Господніх, і не йшов певно за Господом, як його батько Давид.

7. Тоді Соломон збудував жертівника для Кемоша, моавської гидоти, на горі, що навпроти Єрусалиму, та для Молоха, гидоти аммонських синів.

8. І так він зробив для всіх своїх чужинних жінок, що кадили та приносили жертви для своїх богів.

9. І розгнівався Господь на Соломона, бо його серце відхилилося від Господа, Бога Ізраїлевого, що два рази йому являвся,

10. і наказував йому про цю річ, щоб не ходити за іншими богами. Та не виконував він того, що наказав був Господь.

11. І сказав Господь до Соломона: Тому, що було це з тобою, і не виконував ти Мого заповіту та постанов Моїх, що Я наказав був тобі, Я конче відберу царство твоє, та й дам його твоєму рабові.

12. Тільки за твоїх днів не зроблю того ради батька твого Давида, з руки сина твого відберу його!

13. Та всього царства Я не відберу, одне племено Я дам синові твоєму ради раба Мого Давида та ради Єрусалиму, якого Я вибрав.

14. І поставив Господь Соломонові за противника едомлянина Гадада, він із царського насіння в Едомі.

15. І сталося, коли Давид був з Едомом, коли Йоав, начальник війська, пішов поховати трупи, то він повбивав кожного чоловічої статі в Едомі.

16. Бо шість місяців сидів там Йоав та весь Ізраїль, аж поки він не вигубив кожного чоловічої статі в Едомі.

17. І втік Гадад, він та з ним мужі едомські, зо слуг його батька, щоб піти до Єгипту; а Гадад був тоді малим хлопцем.

18. І встали вони з Мідіяну й пішли до Парану; і набрали вони з собою людей з Парану, та й прийшли до Єгипту, до фараона, царя єгипетського, а той дав йому дім та призначив йому утримання, і дав йому землю.

19. І знайшов Гадад велику милість у фараонових очах, і він дав йому за жінку сестру своєї жінки, сестру цариці Тахпенеси.

20. І породила йому сестра Тахпенеси сина його Генувата, а Тахпенеса виховала його в фараоновому домі. І був Генуват у фараоновому домі серед фараонових синів.

21. І почув Гадад в Єгипті, що Давид спочив із своїми батьками, та що помер Йоав, начальник війська. І сказав Гадад до фараона: Відпусти мене, й я піду до свого Краю!

22. А фараон йому відказав: Чого тобі бракує при мені, що ти оце хочеш іти до свого краю? Та той сказав: Ні, таки конче відпусти мене!

23. І поставив Бог йому, Соломонові, за противника ще й Резона, сина Ел'яди, що втік від Гадад'езера, царя Цови, свого пана.

24. І зібрав він при собі людей, та й став провідником банди, коли Давид розбивав їх. І пішли вони до Дамаску, й осілися в ньому, і панували в Дамаску.

25. І був він противником для Ізраїля за всіх Соломонових днів, а це окрім того лиха, що чинив Гадад. І бридив він Ізраїлем, і запанував над Сирією.

26. А Єровоам, син Неватів, єфремівець, із Цереди, а ім'я його матері Церуа, жінка вдова, був раб Соломонів. І підняв він руку на царя.

27. А оце та причина, що він підняв руку на царя: Соломон будував Мілло, і поправив пролім у Місті Давида, свого батька.

28. А той муж Єровоам був відважний. І побачив Соломон цього юнака, що він

роботящий, і призначив його над усіма носіями Йосипового дому.

29. І сталося того часу, і вийшов Єровоам з Єрусалиму. І знайшов його на дорозі шілонянин Ахійя, пророк. Він був одягнений в нову одіж, й обидва вони були самі на полі.

30. І схопив Ахійя за ту нову одіжу, що була на ньому, та й подер її на дванадцять кусків.

31. І сказав він до Єровоама: Візьми собі десять кусків, бо так сказав Господь, Бог Ізраїля: Оце Я віддираю царство з Соломонової руки, і дам тобі десять племен.

32. А одне племено буде йому ради Мого раба Давида та ради Єрусалиму, міста, що Я вибрав його зо всіх Ізраїлевих племен.

33. Це тому, що вони покинули Мене і вклонялися Астарті, сидонській богині, і Кемошеві, богові моавському, та Мілкомові, богові аммонітському, і не пішли Моїми дорогами, щоб виконувати добре в Моїх очах, і постанови Мої та заповіді Мої, як батько його Давид.

34. Та не візьму Я всього царства з руки його, бо оставлю його володарем по всі дні життя його ради раба Мого Давида, що Я вибрав його, який додержував заповідів Моїх та постанов Моїх.

35. І візьму Я царство з руки його сина, та й дам його тобі, оті десять племен.

36. А синові його дам одне племено, щоб позоставався світильник рабові Моєму Давидові, по всі дні перед лицем Моїм в Єрусалимі, місці, що Я вибрав Собі, щоб там перебувало Моє Імення.

37. А тебе Я візьму, і ти будеш царювати над усім, чого пожадає душа твоя, і ти будеш

царем над Ізраїлем.

38. І станеться, коли ти слухатимешся всього, що Я накажу тобі, і підеш Моїми дорогами, і робитимеш добре в очах Моїх, щоб виконувати постанови Мої та заповіді Мої, як робив раб Мій Давид, то Я буду з тобою, і побудую тобі міцний дім, як Я збудував був Давидові, і дам тобі Ізраїля.

39. І буду впокоряти Давидове насіння ради того, тільки не по всі дні.

40. І шукав Соломон, щоб забити Єровоама. І встав Єровоам, і втік до Єгипту, до Шішака, єгипетського царя. І пробував він в Єгипті аж до Соломонової смерти.

41. А решта Соломонових діл, і все, що він зробив був, та мудрість його, ото вони написані в книзі Соломонові діла.

42. А днів, коли Соломон царював в Єрусалимі над усім Ізраїлем, було сорок літ.

43. І спочив Соломон зо своїми батьками, і був похований у Місті Давида, батька свого, а замість нього зацарював син його Рехав'ам.